

דברים לכבוד טקס מלגת ההתאחדות הרפואית בישראל על שמו – תרומת בית החולים רמב"ם

ע"י ד"ר דן גבעון

מכובדיי,

בני ד"ר ליאב גבעון היה בן 30 שנה וחודשיים במותו לפני כשנה.

ליאב היה רופא מחונן, בעל מוח מבריק, חוש הומור משוגע וזיכרון פנומנאלי, מוסיקאי מוכשר, ומעל הכול, אדם בעל לב זהב, חבר טוב לכל אדם, ומקור של אור ואהבה בכל מקום שבו דרך.

ליאב סבל ממחלת אגירה VON GIERKE שמה המדעי הוא: GSD TYPE 1A

מדובר בפגיעה באנזים הנמצא בצומת חיונית בתהליכי יצירת גלוקוז, ופירוק הגליקוגן. המשמעות הייתה שליאב היה תלוי בכל רגע ורגע של חייו בהספקה מבחוץ של גלוקוז ולא יכול היה ליצר אותו בעצמו.

עד גיל 18 עטפנו את ליאב בכל אמצעי הזהירות וניסינו לחזות ולמנוע את כל הסכנות העוללות לגרום לארועי היפוגליקמיה אצלו. אך אלו קרו בכל זאת, יותר בגיל הצעיר ופחות ופחות ככל שהתבגר, וזאת בגלל מחלות מזדמנות שהיו באות ללא התרעה, או תקלות כגון שליפת זונדה בלילה.

כשליאב נולד הפרוגנוזה למחלה זו הייתה פיגור שכלי, ומוות מסבוכים מטאבוליים עד גיל 13-14. למרות מגבלותיו, ואירועי ההיפוגליקמיה, ליאב היה באלפיון העליון בבחינות למחוננים בגיל 10, היה מוכשר ובעל זיכרון צילומי פנומנאלי, למד לכתוב בגיל 3, ידע חזקות בעל פה בגיל 7, היה בעל שמיעה אבסולוטית, ניגן בפסנתר ועשה בגרות במוסיקה בויצ"ו בנוסף 5 נקודות במדעים המדויקים. היה חבר בנבחרת האולימפיאדה הארצית לפיזיקה של התיכונים. כך התברר עם הזמן שליאב יצא לא רע בלשון המעטה, שונה לגמרי מהפרוגנוזה שחששנו ממנה.

ליאב נלחם על עצמאותו והשיג אותה. למרות חששותינו הוא למד נהיגה בגיל 18 החל לנהוג, נרשם לבית הספר לרפואה, שכר דירה עם שותף ויצא מהבית בגיל 19.

לאחר אירוע של כמעט מוות לפני 4 שנים, ליאב הסכים לאפליקציה שתשמש רשת בטחון ותשלח SMS אזעקה אם לא יאפס אותה כל 4 שעות. הוא סיים סטאז' והחל התמחותו במחלקת ילדים ברמב"ם, עבר להתגורר לבד בדירה במרכז הכרמל וסרב להתגורר עם שותף לדירה. בהתמחות בילדים ברמב"ם היה מאושר. הוא אהב את הצוות ואת העבודה, אהב לעזור ולרפא ילדים ולשבת ולשוחח עם הוריהם. במהירות התקדם במידת האחריות שהוטלה עליו והפך למשחרר ממיון כבר בשנתו הראשונה, היה אחראי על המחקר בסוכרת במחלקה, אחראי על הז'ורנאל קלאב בבניין הילדים ואף מונה לאחראי על האקרדיטיזציה של ביה"ח לילדים כולו.

עם כל אלה והעומס של התורנויות בהן לא הסכים בשום אופן להקלות- להפך היה עוזר למתמחים במצוקה ולוקח מהם תורנויות- ליאב חי באינטנסיביות, חיוניות ועוצמה, בניסיון

למצות כל רגע מהחיים. הוא היה חייכן ואופטימי וחיפש כל הזדמנות לבילוי, לבדיחה ולצחוק. הוא נהנה לראות את החיובי והמצחיק במצבים הכי קשים במיון ובחיים היום יומיים. הוא ארגן ימי כיף למתמחים, מסיבות, תחרויות היתוליות וחידונים של מחלות משולבות במוסיקה לכל צוות בית החולים לילדים, היה דוחק במתמחים לצאת לראות איתו את הסרט הכי רע EVER, לברוח אתו מחדרי הבריחה, היה מעדיף תורנויות סופ"ש שבצידן יום חופש אותם היה צובר ומקבץ לחופשות קצרות לחו"ל- ביקר חבר בלונדון וראה איתו קונצרט, קפץ לחבר בז'נבה והכיר שם את חדרי הבריחה עוד טרם הגיעו לארץ, נסע לאירלנד, איסלנד, איי סיישל ולמקומות שכוחי אל אחרים - עם מלווים שלא היו מודעים בהכרח לבעייתו הרפואית. קפץ לראות את הארוויזיון בשבדיה, הדביק את חבריו באהבה והלהט לאירוויזיון.

ליאב היה מצוין בעבודתו וחש שמצא את ייעודו במחלקת ילדים. כבעל בעיה רפואית כרונית וכבעל תובנה עמוקה, רגישות לאחר, סבלנות, היה לו קשר מצוין עם הילדים וגם עם בני משפחותיהם. הוא נטה אוזן קשבת והיה חבר לכל אנשי הצוות החל מהמנקה, דרך האחיות ועד לרופאים הבכירים. הוא חי באומץ ואינטנסיביות ותשוקת חיים מדבקת, כאילו ידע שאין בידו זמן מספיק, תוך ניסיון למצות כל רגע בחיים והקרין רוח אופטימית וחיוניות על כל סביבתו.

הוא ריחף, צלל, הפליג, וטס למקומות רחוקים - ללא שום רשת בטחון.

כבר בתחילת התמחותו ברפואת ילדים, סוכם אתו על התמחות המשך ברפואת כאב. הוא בחר בכך לאחר התלבטויות בין הצעות שונות. הוא יועד לפתוח מרפאת כאב לילדים ראשונה מסוגה ברמב"ם, לאחר FELLOWSHIP באוסטרליה.

ביום לאחר שסיים תורנות במיון ילדים, ולאחר שהתגאה בפנינו בווטסאפ שהצליח להציל חייו של פג, ליאב עזב אותנו באופן פתאומי ומסתורי.

זהו אבדן גדול למשפחתו, לכל מכיריו, וגם לעולם.

בית חולים רמב"ם החליט לתרום בשמו מלגת FELLOWSHIP ואנחנו מודים על כך לבית החולים.

אנו מאחלים שהאומץ, החיוניות, הסקרנות, האופטימיות, הרגישות והאמפטיה לזולת, שאפיינו את ד"ר ליאב גבעון יהוו מקור השראה למקבלת המלגה על שמו.

תודה על ההקשבה.